

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 70.565/3
van 29 december 2021

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de Hoppinpunten en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 januari 2013 tot bepaling van de nadere regels betreffende de financiering en de samenwerking voor het mobiliteitsbeleid’

Op 29 november 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de Hoppinpunten en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 januari 2013 tot bepaling van de nadere regels betreffende de financiering en de samenwerking voor het mobiliteitsbeleid’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 21 december 2021. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 december 2021.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt er vooreerst toe in een regelgevend kader te voorzien voor hoppinpunten (artikelen 1 tot 6 van het ontwerp), waarmee de mobipunten worden bedoeld als vermeld in artikel 42, tweede lid, 1°, van het decreet van 26 april 2019 ‘betreffende de basisbereikbaarheid’ (artikel 1, 1°). De hoppinpunten, die worden ingedeeld in vier categorieën (artikel 2) zijn herkenbaar door de toepassing van de merkarchitectuur over de basisbereikbaarheid (artikel 3), die evenwel alleen mag worden gebruikt als voldaan is aan de in het ontwerp bepaalde kwaliteitseisen (artikel 4). Die kwaliteitseisen betreffen de toegankelijkheid (artikel 5) en de uitrusting (artikel 6) van de hoppinpunten.

Voorts wordt de subsidieregeling voor de aanleg of herinrichting van mobipunten in het besluit van de Vlaamse Regering van 25 januari 2013 ‘tot bepaling van de nadere regels betreffende de financiering en de samenwerking voor het mobiliteitsbeleid’ aangepast aan het te nemen besluit (artikelen 7 tot 9) en worden bijlagen 1, 3, 4 en 7 bij dat besluit, die modellen van samenwerkingsovereenkomsten bevatten, vervangen (artikelen 10 tot 13).

Het te nemen besluit komt in de plaats van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 september 2020 ‘betreffende de mobipunten en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 januari 2013 tot bepaling van de nadere regels betreffende de financiering en de samenwerking voor het mobiliteitsbeleid’, dat wordt opgeheven (artikel 14). De subsidieaanvragen die voor de datum van de inwerkingtreding van het te nemen besluit zijn ingediend, worden afgehandeld conform de bepalingen van dat besluit, zoals van kracht op de dag voor die datum van inwerkingtreding (artikel 15).

RECHTSGROND

3. De artikelen 2 tot 6 van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 41, tweede lid, van het decreet van 26 april 2019, naar luid waarvan de Vlaamse Regering de regels kan bepalen over de inplanting en de aanleg van de infrastructuur aan de vervoersknooppunten, alsook het uitrustingsniveau ervan.

De artikelen 7 tot 9 van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 29 van het decreet van 26 april 2019. In die bepaling wordt in de mogelijkheid voorzien om de lokale besturen te subsidiëren voor onder meer de uitbouw van kwaliteitsvolle infrastructuur aan de vervoersknooppunten, en wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de voorwaarden te bepalen op basis waarvan het personeel en de projecten subsidiabel zijn, en om de voorwaarden en procedures voor de aanvraag, beoordeling, toekenning en uitbetaling van de subsidie te bepalen.

De artikelen 10 tot 13 van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 30 van het decreet van 26 april 2019. In die bepaling wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de minimuminhoud te bepalen van de samenwerkingsovereenkomst die wordt gesloten tussen de actoren van de door de Vlaamse Regering aangewezen projecten.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

4.1. In artikel 1, 1°, van het ontwerp wordt voorzien in de definitie van het begrip “Hoppinpunt”. Daarbij wordt verwezen naar artikel 42, tweede lid, 1°, van het decreet van 26 april 2019. Vermits in die bepaling gewag wordt gemaakt van een mobipunt en niet van een hoppinpunt, schrijve men in artikel 1, 1°, van het ontwerp dat onder “mobipunt” wordt verstaan “een mobipunt als vermeld in artikel 42, tweede lid, 1°, van het decreet van 26 april 2019 betreffende de basisbereikbaarheid”.

In het verlengde hiervan moet in de artikelen 2, 3, en 5 tot 9 van het ontwerp systematisch gewag worden gemaakt van een mobipunt in plaats van een hoppinpunt.

4.2. In artikel 1, 2°, van het ontwerp wordt het begrip “minister” gedefinieerd als volgt:
“minister: de Vlaamse minister, bevoegd voor het gemeenschappelijk vervoer, de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen mobiliteitsbeleid, de Vlaamse minister, bevoegd voor de weginfrastructuur en het wegenbeleid, en de Vlaamse minister, bevoegd voor de waterinfrastructuur en het waterbeleid.”

Vermits dat begrip enkel wordt gebruikt in artikel 2, tweede lid, 1°, van het ontwerp, kan de definitie ervan beter worden overgeheveld naar artikel 2, eerste lid, van het ontwerp.

Artikel 8

5. Naar luid van het ontworpen artikel 48/5, § 3, 7°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 januari 2013 omvat de kostprijs, op basis waarvan de subsidie wordt berekend, “de kosten voor de levering en aanplanting van groenvoorzieningen”.

Hieromtrent om toelichting gevraagd, verklaarde de gemachtigde:

“In artikel 41, § 2, 3°, van het besluit van 25 januari 2013 waarin het ontworpen artikel wordt ingeschoven, worden ‘de kosten van de levering en aanplanting van groen...’ uitgesloten van subsidie ‘behalve als het anders wordt bepaald in dit besluit’, bijgevolg was de toevoeging van punt 7° nodig om ervoor te zorgen dat de groenvoorzieningen wel subsidiabel zijn, aangezien die niet geacht worden onder punt 2° en punt 3° te vallen, zoals ook het geval is bij de andere subsidieregelingen die opgenomen zijn in het besluit van 25 januari 2013.”

Hiermee kan worden ingestemd, al zou de vraag kunnen rijzen of de beperkingen en voorwaarden voor de subsidiëring van de kosten van de werken vermeld in de ontworpen punten 2° en 3° van hetzelfde artikel,¹ ook van toepassing zijn op de werken voorzien in punt 7°. Dit moet worden verduidelijkt.

Voorts moet erop worden toegezien dat de verdeling van de kosten voor de levering en aanplanting van groenvoorzieningen in de ontworpen bijlagen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 25 januari 2013² in lijn is met wat bepaald wordt in het ontworpen artikel 48/5, § 3, 7°, van hetzelfde besluit.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Wilfried VAN VAERENBERGH

---

¹ Namelijk dat de kosten worden bepaald “volgens de inschrijvingsprijs van de aannemer, in voorkomend geval te vermeerderen met de prijsherzieningen, verrekeningen, meer- of bijwerken” of, in geval van werken in eigen beheer, dat de kosten overeenstemmen met “de kosten van de gebruikte materialen, te staven met de facturen van de aankoop ervan”.

² Zie artikel 7, § 1, 3°, van ontworpen bijlage 1; artikel 5, § 5, derde lid, 3°, van ontworpen bijlage 3; artikel 5, § 5, derde lid, 3°, van ontworpen bijlage 4; artikelen 8, § 2, 5° en 10, § 1, 3°, van ontworpen bijlage 7.